

12

Cançons populars catalanes

Canciones populares catalanas / Catalan Folk Songs
Chansons populaires catalanes

Guitarra
Guitarra / Guitar / Guitare

Una nova visió de / Una nueva visión de
A new vision of / Une nouvelle vision de

Narcís Bonet

Revisió i digitació / Revisión y digitación / Revision and fingering / Réviseur et doigté
Jaume Torrent

Reg. B.3466

EDITORIAL DE MÚSICA
BOILEAU

Continguts / Contenidos / Contents / Contenneu

De l'Autor / Del Autor	4
From the Author / De l'Auteur	5
Prefaci / Prefacio	6
Preface / Préface	7
Criteris de revisió / Criterios de revisión	6
Criteria of this revision / Critères de correction	7
Criteris de digitació / Criterios de digitación / Criteria for fingering / Criteria of this revision	8

Partitures / Partituras / Scores / Scores

1. La filla del marxant	12
2. El mestre	14
3. El testament d'Amèlia	16
4. L'hereu Riera	19
5. El fill del Rei	22
6. Cançó del lladre	24
7. La pastoreta	26
8. El Noi de la Mare	30
9. El rossinyol	32
10. La presó de Lleida	35
11. El desembre congelat	36
12. La filadora	38

Narcís Bonet:

Biografia / Biografía	40
Biography / Biographie	41

Jaume Torrent:

Biografia / Biografía	42
Biography / Biographie	43

Aquestes 12 Cançons Populars Catalanes del compositor Narcís Bonet foren estrenades pels guitarristes Jaume Torrent i Mauricio Díaz Álvarez a Barcelona el dia 6 de juliol de 2016 en el marc dels «Concerts d'estiu» organitzats pel Institut d'Estudis Catalans.

Estas 12 Canciones Populares Catalanas del compositor Narcís Bonet fueron estrenadas por los guitarristas Jaume Torrent y Mauricio Díaz Álvarez en Barcelona el día 6 de julio del 2016 en el marco de los «Conciertos de verano» organizados por el *Institut d'Estudis Catalans* [Instituto de estudios catalanesg].

The 12 Canciones Populares Catalanans [12 Catalan Folk Songs] by composer Narcís Bonet were premiered by guitarists Jaume Torrent and Mauricio Díaz Álvarez in Barcelona on July 6, 2016 during the series «Conciertos de verano» [Summer Concerts] organized by the *Institut d'Estudis Catalans* [Institute of Catalan Studies].

Ces 12 Chansons Populaires Catalanans du compositeur Narcís Bonet ont été joués pour la première fois par les guitaristes Jaume Torrent et Mauricio Díaz Álvarez à Barcelone le 6 juillet de 2016 dans le cadre des «Concerts d'été» qui sont organisés par l'*Institut d'Estudis Catalans* [Institut d'études catalanes].

De l'Autor

París 2016

12 cançons populars catalanes per a guitarra

Com Carles Riba, que manifestà el desig de fer inscriure en la seva làpida la seva «beneïda condició de poeta fidel a la llengua», també jo voldria que se'm recordés com a «músic fidel a la terra». No és altre el sentit d'aquestes 12 cançons populars que vaig escriure entre 1996 i 1999 seguint les petjades del nostre gran guitarrista Miquel Llobet.

En efecte, el meu antic deixeble, el guitarrista japonès Sinichi Fukuda, em va proposar de reprendre les mateixes dotze cançons populars que Llobet havia arranjat per a guitarra i que són conegudes arreu del món, i d'oferir-ne una nova visió, per a presentar conjuntament ambdues versions.

De la versió original de les dotze cançons per a guitarra, l'any 1997 vaig orquestrar-ne una tria de set, que s'estrenaren el 21 d'abril de 2001 al Palau de la Música Catalana amb l'Orquestra Simfònica del Vallès sota la direcció de Salvador Brotons.

Més tard sequiren noves transcripcions, per a guitarra i orquestra de corda, guitarra i piano, piano a 2 i a 4 mans i àdhuc una versió del Testament d'Amèlia per a 3 pianos i 12 mans que s'estrenà a la Sala Cortot de París i darrerament, la transcripció per a quartet de corda, dedicada a l'admirable Quartet Teixidor, estrenades a Lleida.

Vet aquí, ara, la versió pensada originalment per a guitarra, que veu finalment la llum gràcies al treball minuciós, intel·ligent i sensible de Jaume Torrent, que ha aconseguit adaptar les complexes harmonies i contrapunts en les sis cordes de la guitarra.

En aquestes harmonitzacions he intentat de plasmar la meua recerca en el camp de la enharmonia (és a dir, la relació ambigua entre, per exemple, un Si bemoll i un La diesi) que és una de les meves preocupacions com a compositor. Les cançons prenen sovint dreceres recòndites, inspirades per la personal interpretació del text musical o de les estrofes.

Del Autor

París 2016

12 canciones populares catalanas para guitarra

Como Carles Riba, que manifestó su deseo de hacer inscribir en su lápida su «bendita condición de poeta fiel a la lengua» también quisiera yo que se me recordara como «músico fiel a la tierra». Este es el sentido de estas 12 canciones populares catalanas que compuse entre 1996 y 1999, siguiendo las huellas de nuestro gran guitarrista Miquel Llobet.

En efecto, mi antiguo discípulo, el guitarrista japonés Sinichi Fukuda, me propuso componer una nueva versión de las mismas doce canciones populares que Llobet había arreglado para guitarra y que se han divulgado por el mundo entero, y ofrecer una nueva visión para presentar conjuntamente ambas versiones.

A partir de la versión original para guitarra, en 1997 decidí orquestrar una selección de siete canciones, que se estrenaron el 21 de abril de 2001 en el Palau de la Música Catalana, con la Orquestra Simfònica del Vallès bajo la dirección de Salvador Brotons.

Siguieron otras transcripciones, para guitarra y orquesta de cuerda, guitarra y piano, piano a 2 y a 4 manos e incluso una versión del Testament d'Amèlia para 3 pianos y 12 manos que se estrenó en la Sala Cortot de París. Más tarde hice una nueva transcripción para cuarteto de cuerda, que estrenó el admirable Quartet Teixidor en Lérida en 1915.

Finalmente, aparece ahora la versión pensada originalmente para guitarra, gracias al trabajo minucioso, inteligente y sensible de Jaume Torrent, que ha conseguido adaptar las complejas armonías y contrapuntos en las seis cuerdas de la guitarra.

En estas armonizaciones he intentado plasmar mi búsqueda en el campo de la enharmonía (es decir, la relación entre, por ejemplo, un Si bemol y un La sostenido), que es una de mis preocupaciones como compositor. Las canciones toman a menudo senderos recónditos inspirados por la personal interpretación de la melodía y de su texto.

From the Autor

Paris 2016

12 catalan Folk Songs for guitar

Like Carles Riba, who wished to have inscribed in his tombstone his «blessed condition of faithful poet to the Catalan language» I would also like to be remembered as a «faithful musician to this country». It is in that sense, and following in the footsteps of our great guitarist Miquel Llobet, that I composed the 12 Popular Catalan Songs in 1996.

In fact, my former pupil, the Japanese guitarist Sinichi Fukuda, proposed to me that I write a new version of these same 12 songs that Llobet had previously arranged for guitar and that have been played all around the world, and offer a new vision so as to present both of these versions together in the same concert.

Based on the original guitar version, I decided in 1997 to orchestrate a selection of six songs which was premiered on April 21, 2001 in the Palau de la Música Catalana, with the Orquestra Simfònica del Vallès conducted by Salvador Brotons. Other transcriptions followed for guitar and string orchestra, guitar and piano, piano for two and four hands and even a version of Testament d'Amèlia for 3 pianos and twelve hands that was premiered at Salle Cortot in Paris. Later I made a new transcription for string quartet that was premiered in Lleida in 1995 by the admirable Teixidor Quartet.

Finally, now there is a new version for guitar thanks to the careful, intelligent and sensitive work of Jaume Torrent. He has adapted the complex harmonies and counterpoint of these works for the six strings of the guitar.

In these arrangements I have delved into the world of enharmonics – that is to say, the relationship between, for example, a B-flat and an A-sharp – which is one of my primordial interests as a composer. The songs often take hidden paths inspired by my personal interpretation of these melodies and their text.

De l'Auteur

Paris 2016

12 chansons populaires catalanes pour guitare

Comme Carles Riba, qui avait manifesté son désir de faire inscrire sur sa dalle funéraire sa «bienheureuse condition de poète fidèle à la langue», je voudrais aussi que l'on me remémore comme «musicien fidèle à la terre». Ceci donne un sens à ces 12 chansons populaires catalanes que j'avais composées entre 1996 et 1999, en suivant la trace de notre grand guitariste Miquel Llobet.

En effet, mon ancien élève, le guitariste japonais Sinichi Fukuda, m'avait proposé de reprendre les mêmes 12 mélodies populaires que Llobet avait écrit pour guitare et qui sont jouées dans le monde entier, et d'en offrir ma vision personnelle afin de présenter conjointement les deux versions.

A partir de la version originale pour guitare, en 1997 j'ai orchestré une sélection de six mélodies qui furent créées à Barcelone le 21 avril 2001 au Palau de la Música Catalana, par l'Orquestra Simfònica del Vallès sous la direction de Salvador Brotons. Plus tard suivirent des nouvelles transcriptions, pour guitare et orchestre à cordes, guitare et piano, piano à 2 mains et à 4 mains, et même une version du Testament d'Amèlia pour 3 pianos et 12 mains qui fût créée à Paris, Salle Cortot... Plus tard je fis la transcription pour quatuor à cordes, créé par l'admirable Quartet Teixidor en 2015, à Lleida.

Voici enfin la version conçue à l'origine pour guitare, réalisée grâce au travail minicieux, intelligent et sensible de Jaume Torrent, qui a su adapter les harmonies et les complexités contrapontiques aux six cordes de la guitare.

Dans ces harmonisations j'ai essayé d'approfondir ma recherche dans le champ de l'enharmonie, c'est à dire, le rapport, par exemple, entre un Si bémol et un La dièse), qui est l'une de mes préoccupations en tant que compositeur. Les mélodies prennent souvent des raccourcis détournés, inspirés par l'interprétation personnelle du texte musical ou de ses paroles.

Del Revisor

Barcelona 2016

Hi ha obres que per idoneïtat instrumental i qualitat musical, s'erigeixen com a referent del repertori d'un determinat instrument. Aquest és el cas de la col·lecció de cançons populars catalanes que, a principis del segle XX, va harmonitzar per a guitarra Miquel Llobet (1878-1939) convertint-se, poc temps després, en objecte d'interpretació de concertistes de tot el món i en artífex de la universalització -com no havia passat abans sota una altra circumstància- d'algunes de les cançons més belles de la música tradicional catalana.

Utilitzar la mateixa font d'inspiració d'un corpus tan àmpliament reconegut com el de Llobet per construir una alternativa diferent -aportant en ella abundants propostes idiomàtiques, novetats estètiques i qualitats expressives- constitueix un repte assumible només per compositors del més alt nivell. Amb aquestes dotze cançons, Narcís Bonet ens aporta novetat (a través d'un llenguatge singular i coherent), saviesa (mitjançant una arquitectura imaginativa), expressivitat (nascuda d'una inspiració profunda) i enginy (fruit d'haver submergit la seva escriptura en un àmbit instrumental que, com el de la guitarra, no sempre és bon receptor d'idees imaginatives). Per tot això, estic convençut que les *12 cançons populars catalanes* harmonitzades per Narcís Bonet constitueixen una de les propostes més sòlides de la literatura guitarrística dels últims temps.

Criteris de revisió:

Per a la revisió d'aquestes *12 cançons populars catalanes* harmonitzades per Narcís Bonet he considerat important:

- 1.- Respectar els processos polifònics.
- 2.- Sintetitzar les textures harmòniques que excedien l'abast de la guitarra tractant de preservar l'equilibri entre la solidesa del llenguatge, els límits instrumentals i la potenciació de la dicció expressiva.
- 3.- Situar les melodies en l'àmbit cordal apropiat per poder ser exposades amb el relleu desitjable.
- 4.- Adaptar els motius melòdico-harmònics a formulacions assimilables a la guitarra sense modificar el seu sentit harmònic.
- 5.- Procurar que els acompanyaments *obstinati* mantinguessin la seva textura harmònica i rítmica de forma clara al llarg dels passatges on hi són presents.

Del Revisor

Barcelona 2016

Hay obras que por idoneidad instrumental y calidad musical, se erigen como referente del repertorio de un determinado instrumento. Este es el caso de la colección de canciones populares catalanas que, a principios del siglo XX, armonizó para guitarra Miquel Llobet (1878-1939) convirtiéndose, poco tiempo después, en objeto de interpretación de concertistas de todo el mundo y en artífice de la universalización -como no lo había ocurrido antes bajo otra circunstancia- de algunas de las canciones más bellas de la música tradicional catalana.

Utilizar la misma fuente de inspiración de un corpus tan ampliamente reconocido como el de Llobet para construir una alternativa diferente -aportando en ella abundantes propuestas idiomáticas, novedades estéticas y cualidades expresivas- constituye un reto asumible sólo por compositores del más alto nivel. Con estas doce canciones, Narcís Bonet nos aporta novedad (a través de un lenguaje singular y coherente), sabiduría (mediante una arquitectura imaginativa), expresividad (nacida de una inspiración profunda) e ingenio (fruto de haber sumergido su escritura en un ámbito instrumental que, como el de la guitarra, no siempre es buen receptor de ideas imaginativas). Por todo ello, estoy convencido de que las *12 canciones populares catalanas* armonizadas por Narcís Bonet constituyen una de las propuestas más sólidas de la literatura guitarrística de los últimos tiempos.

Criterios de revisión:

Para la revisión de estas *12 canciones populares catalanas* armonizadas por Narcís Bonet he considerado importante:

- 1.- Respetar los procesos polifónicos.
- 2.- Sintetizar las texturas armónicas que excedían el alcance de la guitarra tratando de preservar el equilibrio entre la solidez del lenguaje, los límites instrumentales y la potenciación de la dicción expresiva.
- 3.- Situar las melodías en el ámbito cordal apropiado para poder ser expuestas con el relieve deseable.
- 4.- Adaptar los motivos melódico-armónicos a formulaciones asimilables a la guitarra sin modificar su sentido armónico.
- 5.- Procurar que los acompañamientos *obstinati* mantuvieran su textura armónica y rítmica de forma clara a lo largo de los pasajes donde están presentes.

From the Reviewer

Barcelona 2016

There are works which, due to their musical quality and because they are ideally suited to a certain instrument, become a reference point in the repertoire for that instrument. This is the case of the collection of popular Catalan songs harmonized for guitar by Miquel Llobet (1878-1939) at the beginning of the 20th Century. This work was soon taken up by guitarists around the world which led to world-wide recognition of some of the most beautiful traditional Catalan songs, something that had never previously occurred

To use as a source of inspiration a work so well-known as that of Llobet in order to construct an alternative version and at the same time to incorporate new idiomatic and expressive qualities is a challenge that only the finest of composers can assume. In these 12 songs, Narcís Bonet brings us novelty (through a singular and coherent musical language), wisdom (through an imaginative architectural form), expressivity (fruit of profound inspiration) and ingenuity (result of having immersed himself and his writing in an instrument such as the guitar which is not always receptive to imaginative ideas). For all of these reasons I am convinced that the *12 Popular Catalan Songs* harmonized by Narcís Bonet is one of the most solid works for the guitar in recent years.

Criteria of this revision:

For the revision of the *12 Popular Catalan Songs* harmonized by Narcís Bonet I have considered the following to be important:

- 1.- Respect the polyphonic processes.
- 2.- Synthesizing the harmonic textures that exceed the scope of the guitar while attempting to preserve the balance between the solid musical language, the limits of the instrument and maintaining the balance between the musical language and the possibilities of the musical expressivity.
- 3.- Placing the melodies in the appropriate chordal structure so that they can be highlighted in the most desirable manner.
- 4.- Adapting the melodic and harmonic motives to the guitar without modifying their harmonic sense.
- 5.- Making certain that the *obstinati* accompaniments maintain their harmonic texture and clear rhythm in passages where they are present.

De le Réviseur

Barcelona 2016

Des oeuvres se distinguent et deviennent les références du répertoire d'un instrument grâce à leur qualité musicale et leur adéquation instrumentale. C'est le cas de ces chants populaires catalans qui, au début du XXème siècle, ont été transcrits pour guitare par Miquel Llobet (1878-1939). En peu de temps, ils ont été interprétés par de nombreux concertistes dans le monde entier et - alors que cela n'avait pas été le cas dans d'autres circonstances - ce travail a permis la large diffusion de certains des plus beaux chants catalans.

Utiliser la source d'inspiration que représente l'oeuvre de Llobet pour construire une alternative en apportant de nombreuses propositions idiomatics, des nouveautés esthétiques et une qualité expressive est l'oeuvre d'un travail de compositeur de très haut niveau. Avec ces douze chants, Narcís Bonet nous apporte de la nouveauté (à travers un langage singulier et cohérent), un savoir (à travers une architecture créative), de l'expressivité (née d'une inspiration profonde) et ingénieuse (pour avoir réussi à l'adapter à la guitare). Pour toutes ces raisons, je suis convaincu que ces douze chants catalans harmonisés par Narcís Bonet constituent une des réponses les plus solides de la littérature guitarristique de ces dernières années.

Critères de correction:

Pour retravailler ces *Douze chants populaires catalans* harmonisés par Narcís Bonet il m'a semblé important de:

- 1.- Respecter les processus polyphoniques.
- 2.- Préserver l'équilibre entre la force du langage, les limites de l'instrument et la puissance expressive en synthétisant les textures harmoniques.
- 3.- Situer les mélodies exposées avec le relief approprié.
- 4.- Adapter à la guitare les motifs mélodiques-harmoniques sans modifier leur sens harmonique.
- 5.- Veiller à ce que les *obstinati* respectent la texture harmonique et rythmique tout au long des passages où ils sont présents.

Criteris de digitació:

Per aconseguir una digitació mecànicament eficaç que possibiliti una dicció musical i expressiva, he detallat els dits i certs recursos complementaris en base als següents objectius:

- 1.-Detallar minuciosament la digitació i les estratègies que fan possible el seu correcte funcionament.
- 2.-Especificar el tipus de celleta aconsellable en cada moment en funció d'una classificació ampliada respecte de la convencional.
- 3.-Ús sistemàtic de les celletes auxiliars.
- 4.-Prescindir de la projecció perpendicular del dit 1 sobre el diapasó quan aquest acaba d'actuar en forma de celleta.
- 5.-Ús sistemàtic de l'extensió de la mà esquerra.
- 6.-Indicació d'aquelles anticipacions i suports que potencien una tècnica eficaç i faciliten la seva mecanització.

Criteria for fingering:

In order to achieve fingering that is both efficient and allows for ease in musical expressivity, I have placed fingerings and certain complementary features based on the following objectives:

- 1.- Provide finely detailed fingerings and strategies that assist in making them possible.
- 2.- Specifying the preferable type of bridge at every moment based on a wider variety of types than the norm.
- 3.- Systematic use of auxiliary bridges.
- 4.- Avoid using the perpendicular projection of the first finger over the string when it has just been used in a bridge.
- 5.- Systematic use of the extension of the left hand.
- 6.- Indication of those anticipations and other suggestions which amplify an efficient technique and facilitate ease of execution.

Criterios de digitación:

Para conseguir una digitación mecánicamente eficaz que posibilite una dicción musical y expresiva, he detallado los dedos y ciertos recursos complementarios en base a los siguientes objetivos:

- 1.-Detallar minuciosamente la digitación y las estrategias que hacen posible su correcto funcionamiento.
- 2.-Especificar el tipo de cejilla aconsejable en cada momento en función de una clasificación ampliada respecto de la convencional.
- 3.-Uso sistemático de las cejas auxiliares.
- 4.-Prescindir de la proyección perpendicular del dedo 1 sobre el diapasón cuando éste acaba de actuar en forma de cejilla.
- 5.-Uso sistemático de la extensión de la mano izquierda.
6. Indicación de aquellas anticipaciones y apoyos que potencian una técnica eficaz y facilitan su mecanización.

Criteres de doigté:

Pour obtenir un doigté efficace qui permette une interprétation musicale et expressive, j'ai détaillé les doigts et eu certains recours complémentaires avec les objectifs suivants:

- 1.- Détailler minutieusement le doigté et les stratégies qui permettent un fonctionnement correct.
- 2.- Spécifier le type de barré approprié
- 3.- Utiliser systématiquement les barrés
- 4.- Préférer la position perpendiculaire du doigt 1 sur le diapason quand celui-ci finit un barré
- 5.- Utiliser systématiquement l'extension de la main gauche
- 6.- Indiquer ces anticipations et les appuis qui renforcent une technique efficace et facilitent sa mécanisation.

12 CANÇONS POPULARS CATALANES

1. La filla del marxant

Revision and fingering
Jaume Torrent
(1953)

Narcís Bonet
(1933)

Andante espressivo (Tempo rubato ♩ = 126)

The musical score is written for guitar in the key of D major (two sharps) and 6/8 time. It consists of six staves of music, numbered 1 through 15. The score includes various musical notations such as dynamics (pp, mp, mf, p, dim.), articulation (accents, slurs), and performance instructions (poco rit., 2-3). Fingerings are indicated by numbers 1-4 and 5. Chord diagrams are provided for several measures, including C1, C4, C2, C1, C5, G2, and p-6. A large, stylized watermark is overlaid on the score.

Revision and fingering
Jaume Torrent
(1953)

4. L'hereu Riera

Narcís Bonet
(1933)

Giocoso (♩ = 58)

1 *p* *p-5* *p-5* *p-5* *p-6* *mp*

5 *mm* *p-5*

10 *p-5* *p-5* *m* *i* *m* *p* *i*

15 *p* *p-6* *p-6*

20 *p* *p-6*

25 *p-5* *p-5* *mf* *mf*